בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', כ"ו בניסן תשס"ח (01 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום 11 ימים, שהם שבוע אחד וארבעה ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

האם לאחד את יום השואה עם תשעה באב? [סיום המאמר]

כי הרי היה הדבר כבר לפנים. יום השואה היסודי, יום החורבן הלאומי והדתי, תשעה באב, קלט כבר לתוכו את מרבית ימי השואה המקומיים והכלליים... מקומיים בעריהם, כלליים בכל אירופה. אם ניטול לידינו את ספר **הקינות** לתשעה באב, נמצא שם זכר וזכרון לימי שואה שבכל דור, ובכל דור חשבו היהודים שאין שואה כשואתם. ולא זו בלבד, אלא אותם "ימים" של זכרון ואותן 'קינות' לשואה, ש**לא** נכנסו לספר הקינות של תשעה באב וזכרם לא בא בו ביום - **אבדו** ברבות הימים, מהם ללא זכר, מהם בזכר מועט.

מי יזכור היום את **תענית כ' בסיון** [ר' הדף מיום זה בשנת 5761-2001] "... קבעו תענית אחינו בני פולין, ועיקר ויסוד תענית זה של כ' בסיון, שהיה עת צרה ליעקב, גזירות ושמדות גדולות בשנת ת"ח ות"ט לאלף הששי (חמיאלניצקי י"ש, 1649-1648 למניינם); ונשפך דמן של אותה אומה קדושה הישראלית כמים המוגרים ארצה, והגדולים אשר היו בארץ בדור ההוא גזרו על זה תענית וקבעו בכיה לדורות, יום אחד בשנה..."

אף אם נתחיל באותם ימים רחוקים של סוף ימי הבית השני והימים שלאחר החורבן, ונביא לכאן את אגדות החורבן על אודות "עשרת הרוגי מלכות" – גם הם, עשרת הרוגי המלכות, זכרם עולה בתשעה באב, בקינה "ארזי הלבנון אדירי התורה...". גזירות תתנ"ו [1096 למניינם, עת טבח היהודים בקהילות רבות באירופה במסגרת מסע הצלבנים ה-I] מוזכרים בקינות לתשעה באב, "מי יתן ראשי מים ועיני מקור נוזלי". בצד שאיפתו של ר' יהודה הלוי לעלות לארץ-ישראל, "ציון הלא תשאלי לשלום אסירייך" – באה בקינות קינתו של ר' מאיר מרוטנברג, "שאלי שרופה באש לשלום אבלייך" שאינה אלא קינה על שריפת התלמוד בפאריז בשנת ח"א ד' [1244] ועוד ועוד...

מאורע מרכזי בחיי עמנו, והוא "שואה", אף הוא אירע בתשעה באב – **גירוש ספרד** בשנת ה'רנ"ב [1492] ... *(אף לגירוש היהודים מביתם בגוש קטיף לפני 3 שנים, חכתה ממשלת ישראל עד שיעבור זכר לחורבן הבית האחרון שהיה לעם ישראל ביום תשעה באב.)*

ואם תרצו: פקודת הגיטאות של ה'גנראל גוברנאמנט' בפקודת המושל הנאצי פראנק נתקבלה בתשעה באב שנת ת"ש [1940] ... וטלאי צהוב ליהודי גיטו ביאליסטוק, מאימתי? – מתשעה באב תש"ב. הקיפו הגרמנים את תחנות הרכבת בבריסל ואנטוורפן, בדקו את

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 18^{56}	(י-ם): 18^{45}	(ת"א): 19^{00}	(חיפה): 18^{52}
צאת החג	(ב"ש): 19^{55}	(י-ם): 20^{00}	(ת"א): 20^{03}	(חיפה): 20^{03}

פרשת השבוע: **"קדושים"** [ויקרא י"ט 1 – כ' 27] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', כ"ו בניסן תשס"ח (01 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

תעודותיהם של כל הנוסעים ואסרו מאות אחדות. יהודים שניסו מזלם "לברוח ברכבת"... ועוד הרשימה ארוכה.

אם יקומו בעלי-רוח-גבוהה בין "המתנגדים" – הרי יחקרו, יעיינו, ילמדו – ויגיעו לכלל מסקנה כי צודק ראש הממשלה [בגין] בהצעתו. מחד – יש לחזק את צום תשעה באב כיום אבל דתי ולאומי כאחד, שהוא **ראשון** לימי האבל; מאידך, יש לחזק את התודעה לאשר קרה בימי השואה של ימינו, על ידי **צירופו** של יום זה ליום תשעה באב. המונות המונות יוכלו לבוא בליל תשעה באב אל רחבת הכותל המערבי, וכל אחד יקרא ויזכיר את הקרוב ללבבו. =

§§§§§§§§§§§§§§

מחבר המאמר – ישראל ארליך, בספרו "אישים ומאורעות בתולדות ישראל" – מנסה ללמדנו שהדרך הבטוחה ביותר להבטיח "נצח" היא להתחבר לדבר של נצח. ובתור כך, תשעה באב הוא היום שהוכיח את עצמו – לצערנו – כהיום שמחזיק מעמד למשך דורי דורות. אך עבדכם הנאמנים רוצים להציע נימוקים נוספים לשינוי המוצע (שכפי שידוע לא התקבלה בשעתה).

1. לעומת הקשר האירופאי המובהק ליום השואה, לתשעה באב יש הזדהות ע"י כלל היהודים בכל העולם. גם אלה מאחינו שאינם צמים ביום זה, גם אלה ש'רק' יודעים שיש יום כזה. אך כיוון שתשעה באב מושרש בתולדותינו כל-כך הרבה דורות, וכיוון ש"הבית" הוא בארץ-ישראל, דבר שכל יהודי מזדהה איתו, יש טעם להוסיף ליום זה גם את העניין של יום השואה. כי –
2. כל האסונות שפקדו ואף ממשיכים לפקוד את עם ישראל ר"ל – גם אם השואה באירופה (ובעוד ארצות, יש לציין!) היא השיא ובראש הרשימה – **שורשם בחורבן הבית**. ולאלה מאיתנו שרואים את קום המדינה כשלב חשוב בתהליך הבראת העם היהודי מהחולי של גלות, בוודאי יש טעם לקשור את זכר האסון עם השורש שלו.

לעניות דעתנו, אם כן, אולי השעה בשלה יותר היום, כ-30 שנה לאחר שהועלתה ההצעה לראשונה, להעלותה שוב לדיון הציבורי.

פרשת השבוע, פר' "קדושים", שהיא היתה האחרונה שנקראה גם בשנת תש"ח בשבת שלפני הכרזת העצמאות ב-ה' באייר, מלמדת אותנו היאך לקדש את שם שמיים בחיים ולא במוות. אולי גם זה מוסיף תוקף מסויים להצעה לאחד את יום השואה לתשעה באב...

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 18^{56}	(י-ם): 18^{45}	(ת"א): 19^{00}	(חיפה): 18^{52}
צאת החג	(ב"ש): 19^{55}	(י-ם): 20^{00}	(ת"א): 20^{03}	(חיפה): 20^{03}

פרשת השבוע: **"קדושים"** [ויקרא י"ט 1 – כ' 27] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה**', **כ"ו בניסן** תשס"ח (**01 במאי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בברכת שבת שלום ומבורך,
ברברה ומרדכי וב"ב

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש):	18[56]	(י-ם):	18[45]	(ת"א):	19[00]	(חיפה): 18[52]
צאת החג	(ב"ש):	19[55]	(י-ם):	20[00]	(ת"א):	20[03]	(חיפה): 20[03]

פרשת השבוע: "קדושים" [ויקרא י"ט 1 – כ' 27]

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.